

BACCHVS desiderio boni poëtae adductus, inferos adire cōstituit: vt illinc reducat Euripidē. Quare cū seruo Xanthia iter ingreditur: gestāte seruo humeris imposita stragula, & interim equitate asinū, vnde risus materia capitur. Primò autē ad ostiū Herculis deueniūt, vt eum de via ad inferos eūdi cōsulāt. Ille Bacchū Herculeo amictū habitu conspicatus, facetē irridet. Cognito autē profectiois cōsilio, varias Baccho vias aperit, quibus peruenire posset ad inferos. Sed cū nulla earū placeret Baccho, aliā mōstrat, qua per Stygiā paludē ductu Charōtis sit trāseundum. Digressi ab Hercule, fortē incidunt in mortuū, qui ad sepulturā efferebatur. Ab hoc petūt, vt Xanthiā onere liberet, & stragula secū ad inferos deportet. Sed quia de mercede nō possūt cōuenire inter se, Bacchus à mortuis repellitur. Interim cōmodē ad ripā Charōtis accedūt. A quo Bacchus in nauē suscipitur: sed Xanthias, quòd nauali praelio apud Arginusas nō interfuisset, paludē circūire cogitur. Trāsmittēti Baccho RANAE in loco occulto, Stygię paludis, coaxatu suo accinūt. Vbi traiecit paludē Bacchus, celeriter Xanthiā ad se recipit. Occurrūt ipsis varia mōstra, & Proteo mutabilior Empusa. Ibi toto animo externatur Bacchus, ac vix tādē serui, in Elysiū prospiciētis, oratione cōfirmatur. Ad extremū, in locū beatorū perueniunt: vbi Chorus initiatorū tibiis & vocibus Bacchum laudat, & Bacchanalia celebrat: tādēq; ardētes, pro more Atheniēsiū, in manib⁹ gestat. Idē in duas mox partes, seu dimidios choros, diuisus: ex vna parte homines impios, rudes, scurras, seditiosos, proditores, auaros, & similis farine, à sacris remouet: ex altera hymnos canit, quibus Cereris & Bacchi laudes peragūtur. Ab eodē semichoro Archidem⁹ traducitur, itēmq; Clisthenes & Seuinus notātur. Postremò Bacchus accedit, & Chorū de Plutonis regia, vbi ea sit, interrogat. Qua mōstrata, Chorus ex vtraq; parte lætatur ac tripudiat: ipse ostiū leniter pulsat: prodit ibi Æacus, qui cōspecta Claua ac Leonina, Hercule adesse arbitratur, qui iā olim Cerberū abstulisset. Itaq; graui ira cōmotus, Gorgones & Harpyas vocatū abit, vt ipsum cōstringāt. Trepidāte illic Baccho, & tōtis animis cōsternato, seruus Xanthias paulò cōfidētior, habitū cū illo permutat. Aduenit de improviso famula Proserpinæ, quæ Hercule ad lautissimū epulū, ab hera instructum, inuitat. Eā felicitatē seruo inuidēs Bacchus, se prius cū illo iocatū affirmat: ipsūmq; resumpto seruili habitu, Herculeū amictū cogit deponere. Sed priusquam in regiā Plutonis ingrediuntur, duæ cauponæ, Padoceuria & Plathana, nouū Baccho terrorē iniiciunt. Rata enim eū esse Hercule, de voracitate illius & furtis queritantur: simulq; viro extrema mala, ac quæuis supplicia cōminat. Ibi denuò perichtās Bacchus, seruū orat, exorātque, vt permutato secū habitu, sese Hercule esse simulet. Rediit interim cū Lorariis suis in Scenam Æacus: & Xanthiā pro Hercule, Cerberi raptore cōstringit, vt de illo supplicium sumat. Negat Xanthias se ad Inferos vnquā descēdisse: & vt fidē sibi cōciliet, seruū suū (qui iam erat Bacchus, eū se simulās) vincere & torquere iubet. Sed is, quòd sibi à quēstione metueret, Deū se esse profiteretur, & Bacchū quidē Iouis filiū. Xanthias, vt herū confundat, Æaco suadet, vt in vtriusq; diuinitatē inquirat. & alternis ictib⁹ vtrūq; verberet: tū, quē dolere videat, eū pro Deo nō habeat. Instituto hoc examine, cū vterq; plagas inflictas cōstāter ferret, Bacchus quidē vt Deus ἀπαθής: Xanthias verò, vt seruus, cuius tergū plagis occalluerat: tādē omīssa hac inquirendi ratione, ambos in regiā Plutonis introducit: vt illic examinētur. Illis digressis, Chorus partim in sceleratos, vt Cleophōntē & Cligenē, inuehitur partim de suo officio, & cōmoda ratione gubernādi Rēpub. differit. Paulò post progreditur ex regia Plutonis famulus, cū Xanthia, Bacchi famulo. Hi seruorū more, heris absentibus obtrectāt: & virtutes suas narrāt. Orto autē in regia tumultu, famulus Plutonis Xanthiæ exponit ambitionē Euripidis: quòd sceleratorū suffragiis adiutus primas tenere, & Æschylo ac Sophocli palmā tragicā eripere conetur. Tū, quæ mox inter vtrūq; altercatio futura sit, paucis cōmemorat. Reuersis in domū Plutonis seruulis, Chorus de eadē altercatione prælagit, Æschyli iracundiā & grādiloquētiā, Euripidis verò garulitatē perstringēs. Mox adest ipse Euripides, qui occupata sede Æschyli, graui ter poētā veterē criminatur. Existūt vtrinq; cōuitia, quæ vix tādē à Baccho sedātur: vtroque in placidū colloquiū cōsentiēte. Habitis vndiquaque precibus, proluxa instituitur cōcertatio, & poëtarū inter se cōtentio: In qua primū Euripides Æschylū reprehēdit, quòd in Achille & Niobe, personas θεογονικὰς mutas introduxerit, & spectatōrē suspenderit, ideòque deceperit. Tum quòd noua verba & animalia, vt ἰπποαλεξέουνας & χαγελάφους effinxerit. Præterea, quòd ipse doctos, Æschylus verò indoctos discipulos post se reliquerit. Denique quòd sua poëmata Reipubl. profuerint, Æschyli obfuerint. Quā accusatione Chorus permotus, Æschylum hortatur, vt placidē, &